

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การเสนอข้อมูลในการวิเคราะห์ในที่นี้ จะเสนอการวิเคราะห์แยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ได้จากธนาคารพาณิชย์ และการสัมภาษณ์ผู้จัดการธนาคารพาณิชย์ จำนวน 10 แห่งเกี่ยวกับการให้สินเชื่อที่ธนาคารได้ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้ประกอบการจำนวน 99 ราย ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เสนอข้อมูลด้านการประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เสนอข้อมูลด้านการขอใช้บริการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ได้จากธนาคารพาณิชย์ เกี่ยวกับการให้สินเชื่อที่ธนาคารได้ให้แก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

ข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อในส่วน of ธนาคารพาณิชย์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างและบทบาทของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือน และเพื่อวิเคราะห์บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในการบริการด้านการให้สินเชื่อและข้อจำกัดในการให้สินเชื่อ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตพื้นที่อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำข้อมูลด้านการให้บริการสินเชื่อแก่ภาคอุตสาหกรรมในครัวเรือน ของธนาคารพาณิชย์ตั้งแต่ ปี 2536 จนถึงปัจจุบัน มาศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างด้านบทบาทของธนาคารในการให้เงินกู้แก่อุตสาหกรรมในครัวเรือน ผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลสรุปในภาพรวมได้ ดังนี้

จากการที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน ให้มีความแข็งแกร่งกว่าที่ผ่านมา โดยถือเป็นหนึ่งในนโยบายหลักในการพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้กำหนดแนวทางให้ธนาคารพาณิชย์ และอุดหนุนเงินทุนบางส่วน เพื่อให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กให้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก อุตสาหกรรมดังกล่าวมีส่วนถึงร้อยละ 90 ของทั้งระบบ และก่อให้เกิดมีการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ตามเงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น อุตสาหกรรมที่เข้าข่ายเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ผู้ประกอบการสามารถกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ ซึ่งทางธนาคารแห่งประเทศไทยได้ริเริ่มให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนโครงการ มาตั้งแต่ปี 2536 แล้ว

การให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนั้นจะอาศัยการดำเนินงานตามแนวนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยได้มี นโยบายการช่วยเหลือทางการเงินแก่ ผู้ประกอบกิจการในภาคเศรษฐกิจ แต่ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มี 2 ด้าน คือ

1. ด้านการส่งออก

ธนาคารแห่งประเทศไทย จะให้ความอนุเคราะห์ทางการเงินแก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ธสน. มีเงินทุนสำหรับการให้กู้ยืมแก่ธนาคารพาณิชย์ที่ให้สินเชื่อแก่ผู้ส่งออก และผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ตามระเบียบธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้ยืมเงินมีตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งออกเป็นประกัน พ.ศ. 2536 วงเงินในการอนุเคราะห์รวมทั้งสิ้น 39,000 บาท

2. ด้านอุตสาหกรรม

2.1. จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ตามระเบียบการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม พ.ศ. 2531 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมที่มีการวิจัยและการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ กิจการที่ช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกิจการอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการประหยัดพลังงาน โดยการกำหนดวงเงินหมุนเวียนที่จะให้ความช่วยเหลือแต่ละรายตามความจำเป็น (ไม่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการซื้อสินทรัพย์ถาวร)

2.2. จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม ตามระเบียบการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2531 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในส่วนภูมิภาค อันจะเป็นการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ชนบทให้มากยิ่งขึ้น วงเงินที่ให้ความช่วยเหลือ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะอนุเคราะห์เป็นวงเงินหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการแต่ละรายไม่เกิน 15 ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมกับวงเงินที่สถาบันการเงินที่เข้าร่วมให้กู้ยืมแล้ว ผู้ประกอบการจะออกตั๋วสัญญาใช้เงินได้ในวงเงินหมุนเวียนไม่เกิน 25 ล้านบาท ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 แสดงการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยแก่ผู้ประกอบการ
กิจการอุตสาหกรรมผ่านธนาคารพาณิชย์

ขนาดของอุตสาหกรรม	ลักษณะกิจการของลูกค้านัก	สถาบันที่ให้กู้แก่ธนาคาร	วงเงินสูงสุดต่อลูกค้ารายที่รพท./รสน. ให้กู้	อัตราส่วนจำนวนเงินที่รพท./รสน. ให้กู้	อัตราดอกเบี้ยที่รพท./รสน. ให้ธนาคารกู้	อัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่ธนาคารคิดจากลูกค้า
1. อุตสาหกรรมขนาดย่อม	มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 50 ล้านบาท	ธนาคารแห่งประเทศไทย	15 ล้านบาท	ร้อยละ 60	3 %	MLR-1%
2. อุตสาหกรรมขนาดกลาง	มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิเกิน 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ธนาคารแห่งประเทศไทย	ไม่เกินกึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ถาวรสุทธิ	ร้อยละ 60	3 %	MLR-1%

ที่มา : ประมวลข้อมูลจากฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม พบว่าการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินที่ผ่านมานั้น สถาบันการเงินที่มียอดสินเชื่อค้างมากที่สุดได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ดังแสดงตามตาราง 4.2 – 4.3

ตาราง 4.2 แสดงยอดสินเชื่อคงค้างของสถาบันการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2540

หน่วย : ล้านบาท

สถาบันการเงิน \	ยอดสินเชื่อ	น้อยกว่า 25 ล้านบาท	25-100 ล้านบาท	100-600 ล้านบาท	รวมน้อยกว่า 600 ล้านบาท
ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สัดส่วน	6,517,582 92.9 %	1,775,111	753,691	1,439,263	3,968,065
บริษัท สัดส่วน	155,568 2.2 %	10,333	18,752	56,704	85,789
บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมขนาดย่อม สัดส่วน	1,170 0.02 %	1,170	-	-	1,170
ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร สัดส่วน	197,248 2.8 %	197,248	-	-	197,248
ธนาคารออมสิน สัดส่วน	117,698	37,693	-	-	-
ธนาคารเพื่อการส่งออก และการนำเข้า สัดส่วน	23,453 0.3 %	-	-	-	-
รวม	7,012,719	2,021,555	772,443	1,495,967	4,252,272

ที่มา : ประมวลข้อมูลจากฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตาราง 4.2 แบ่งตามสถาบันและวงเงิน จะพบว่ายอดสินเชื่อรวมคงค้างถึงร้อยละ 92.9 มาจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ รองลงมาได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในสัดส่วนร้อยละ 2.8 และจากบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 2.2 แสดงว่าธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ยังคงมีส่วนการปล่อย

สินเชื่อดำอยู่โดยเฉพาะวงเงินสินเชื่อที่น้อยกว่า 25 ล้านบาท ซึ่งจะรวมสินเชื่อเพื่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในครัวเรือนยังคงมียอดค้างอยู่ถึง 1,775,111 ล้านบาท

ในส่วนของยอดเงินและสัดส่วนการปล่อยกู้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในวงเงินต่ำกว่า 25 ล้านบาทต่อราย และ 25-100 ล้านบาทต่อราย พบว่า สัดส่วนการปล่อยกู้แก่ภาคอุตสาหกรรมสูงสุดยังเป็นของธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ตามตาราง 4.3 - 4.4

ตาราง 4.3 แสดงยอดเงินและสัดส่วนปล่อยกู้สำหรับสินเชื่อวงเงินต่ำกว่า 25 ล้านบาทต่อราย
ณ ธันวาคม 2540

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ สถาบันการเงิน	ประเภทธุรกิจ				
	อุตสาหกรรม	เกษตร	พาณิชย์	บริการ	รวม
ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัท เงินทุนหลักทรัพย์	411,345	78,755	644,582	181,215	1,315,896
สัดส่วน	97.28 %	28.53 %	94.48 %	100 %	84.23 %
บริษัท	10,333	-	-	-	10,333
สัดส่วน	2.44 %				0.33 %
บริษัทเงินทุน	1,170	-	-	-	1,170
อุตสาหกรรมขนาดย่อม					0.07 %
สัดส่วน	0.28 %				
ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	-	197,248	-	-	197,248
สัดส่วน	-	71.47 %			12.63 %
ธนาคารออมสิน	-		37,693	-	37,693
สัดส่วน	-		5.25 %	-	2.41 %
รวม	422,848	276,033	682,275	181,215	1,562,340

ที่มา : ประมวลข้อมูลจากฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตาราง 4.3 เมื่อพิจารณายอดเงินและสัดส่วนที่ปล่อยกู้สำหรับสินเชื่อในธุรกิจ อุตสาหกรรม การเกษตร พาณิชยกรรม และบริการ ในวงเงินต่ำกว่า 25 ล้านบาท จะเห็นว่าสัดส่วนการปล่อยกู้สูงสุดยังคงเป็นของธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ถึงร้อยละ 84.23 รองลงมาได้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นสัดส่วนร้อยละ 12.63 แสดงว่าธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มีบทบาทที่สำคัญในการเสริมสภาพคล่องในฐานะที่เป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมากแต่ถ้าพิจารณาจากตาราง 4.4 แล้วพบว่า ยอดคงค้างสินเชื่อของสถาบันการเงินที่ให้แก่อุตสาหกรรม ยังคงมีอยู่สูงทำให้การปล่อยสินเชื่อแก่อุตสาหกรรมยังคงมีอยู่ต่ำ

ตาราง 4.4 แสดงยอดเงินและสัดส่วนปล่อยกู้สำหรับสินเชื่อวงเงินต่ำกว่า 25-100 ล้านบาทต่อราย ณ ธันวาคม 2540

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทธุรกิจ สถาบันการเงิน	อุตสาหกรรม	เกษตร	พาณิชยกรรม	บริการ	รวม
ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัท เงินทุนหลักทรัพย์	202,691	23,350	237,695	78,640	542,376
สัดส่วน	91.53 %	100 %	100 %	100 %	96.66 %
บรรษัท สัดส่วน	18,752	-	-	-	-
	8.47 %				
บรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมขนาดย่อม	-	-	-	-	-
สัดส่วน					
ธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร	-	-	-	-	-
สัดส่วน					
ธนาคารออมสิน	-	-	-	-	-
สัดส่วน					
รวม	221,443	23,350	237,695	78,640	561,128

ที่มา : ประมวลข้อมูลจากฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตาราง 4.4 เมื่อพิจารณายอดเงินและสัดส่วนที่ปล่อยกู้สำหรับสินเชื่อในธุรกิจอุตสาหกรรม การเกษตร พาณิชยกรรม และบริการ ในวงเงินระหว่าง 25-100 ล้านบาท จะเห็นว่าสัดส่วนการปล่อยเงินกู้สูงสุดยังคงเป็นของธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ถึงร้อยละ 96.66 แสดงให้เห็นว่าธนาคารพาณิชย์ยังเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสูงต่อการพัฒนา และการเป็นแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

ในส่วนของภาคเหนือ นั้น ธนาคารพาณิชย์ก็ยังคงเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและอุตสาหกรรมในครัวเรือน แต่จากข้อมูลการรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาภาคเหนือ สอดคล้องกับผลการศึกษาว่า การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่อภาคอุตสาหกรรมยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังตาราง 4.5 – 4.7

ตาราง 4.5 แสดงสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือช่วงปี 2536- 2541

หน่วย : ล้านบาท

สินเชื่อ	2536	2537	2538	2539	2540	2541
เบิกเกินบัญชี	57,321.2	67,686.9	81,553.3	93,438.4	101,389.8	85,578.0
ให้กู้และอื่นๆ	88,380.3	105,083.6	123,478.5	133,244.9	119,188.0	111,135.2
ตัวเงิน	11,987.8	16,054.8	22,492.7	26,861.4	27,955.8	23,067.7
รวม	157,689.3	188,825.3	227,524.5	253,544.7	248,533.6	219,781.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.5 เมื่อพิจารณายอดเงินสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือช่วงปี 2536- 2541 จะเห็นว่ายอดของสินเชื่อที่ทางธนาคารพาณิชย์ปล่อยกุนั้นจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2536 –2539 โดยที่ปี 2536 มียอดสินเชื่อรวม 157,689.3 ล้านบาท แต่ปี 2539 ยอดสินเชื่อสูงขึ้นไปถึง 253,544.7 ล้านบาท ทั้งนี้เพราะอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและของภาคเหนือโดยรวมมีอยู่สูง ทำให้ความต้องการในการใช้เงินลงทุนเพื่อการทำธุรกิจต่างๆจึงมีอยู่มาก ทำให้ยอดการขอสินเชื่อมีสูงมากขึ้น แต่ช่วงปี 2540 เป็นต้นมา ยอดการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เพราะเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่ออำนาจการซื้อสินค้าและบริการลดลง ธุรกิจบางรายต้องปิดกิจการลง หรือไม่ก็มีการลดการจ้างงานลงเพื่อลดต้นทุนในการดำเนินงานลง ส่วนธุรกิจที่ยังคงดำเนินกิจการอยู่ก็มีแนวโน้มจะมีปัญหาด้านสภาพคล่องทาง

การเงิน ประกอบกับศักยภาพในการชำระหนี้ลดลงซึ่งส่งผลให้ NPL (หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้) ของธนาคารพาณิชย์สูงมากขึ้น

ตาราง 4.6 แสดงสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือ รายเดือน ณ ปี 2541

หน่วย : ล้านบาท

เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
สาขาธนาคาร	565	567	567	569	569	569
สินเชื่อ	245,367.0	244,233.3	244,447.4	243,769.5	241,744.3	240,382.3
เดือน	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
สาขาธนาคาร	7571	571	571	571	523	523
สินเชื่อ	238,627.5	263,537.4	233,088.3	231,564.2	221,224.0	219,781.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.6 จะพบว่า ถ้าพิจารณาสินเชื่อรายเดือนของปี 2541 แล้วจะพบว่ายอดสินเชื่อแต่ละเดือนจะมีแนวโน้มลดลง และถ้าเปรียบเทียบกับ การขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ของผู้ประกอบการเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี 2536 - 2540 แล้ว ยอดการขอสินเชื่อจะมีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมได้เปลี่ยนจากการใช้แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานจากแหล่งเงินทุนที่เป็นส่วนของเจ้าของ จากการกู้ยืมจากญาติพี่น้องหรือการกู้เงินนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงมาก มากู้ยืมจากสถาบันการเงินมากขึ้น โดยเฉพาะจากธนาคารพาณิชย์ แต่หลังจากปี 2540 เป็นต้นมาแม้การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่อธุรกิจประเภทต่าง ๆ จะลดลง แต่ถ้าพิจารณาแนวโน้มของภาคอุตสาหกรรมแล้วจะพบว่า อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกในส่วนของสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มสูงขึ้น ดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 แสดงถึงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ ช่วงปี 2535 – 2539

หน่วย : ล้านบาท

	2535	2536	2537	2538	2539
เกษตรกรรม	52,508.1	50,491.7	50,699.9	51,078.4	55,654.9
อุตสาหกรรม	26,428.0	27,154.3	32,011.7	35,003.6	24,920.8
ค้าส่งและค้าปลีก	37,249.2	39,837.9	42,754.8	46,681.3	46,884.7
บริการ	28,660.8	28,780.1	28,300.4	29,816.9	30,649.9

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.7 จะพบว่า ผลิตภัณฑ์ภาคเหนือในหมวดอุตสาหกรรมมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกปี และสินค้าอุตสาหกรรมที่สูงขึ้นนั้นมาจากภาคการผลิตทั้งในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จากรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่า ในปี 2541 อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งประกอบไปด้วย กิจการการผลิต การค้า ธุรกิจบริการ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 311,518 ราย คิดเป็นสัดส่วน 92% ของวิสาหกิจทั้งหมดในประเทศ ในส่วนของภาคเหนือนั้นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นมีแนวโน้มจะผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้นจะมุ่งการผลิตสินค้าประเภทงานหัตถกรรม และแนวโน้มของยอดการสั่งซื้อสินค้า และความต้องการสินค้าหัตถกรรมจากต่างประเทศก็มีมากขึ้นทำให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้หันมาใช้แหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์มากขึ้นเพื่อการรองรับกับการขยายตัวของธุรกิจ

ในด้านเงินสินเชื่อที่ทางธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้แก่ธุรกิจประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2536 – 2541 พบว่า วงเงินสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์มีอยู่มากที่สุด ส่วนวงเงินสินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรมยังคงมีอยู่ไม่สูงมากนัก ดังแสดงตามตาราง 4.8

ตาราง 4.8 แสดงเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือช่วงปี 2536- 2541
แยกตามวัตถุประสงค์

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทของธุรกิจ	2536	2537	2538	2539	2540	2541
1. การเกษตร	23,310.2	22,825.9	23,552.3	23,33.2	22,647.1	17,315.3
2. การเหมืองแร่	832.9	1,462.0	1,766.6	1,458.1	1,438.6	1,265.1
3. การอุตสาหกรรม	20,282.0	21,953.6	26,892.0	29,489.2	29,209.6	28,413.8
4. การก่อสร้าง	7,099.7	9,657.2	12,533.0	16,097.9	17,620.5	16,116.4
5. การพาณิชย์	45,259.1	55,940.5	68,509.0	78,669.2	82,087.3	70,174.2
6. การเงินการธนาคาร	2,461.6	2,217.3	3,264.8	3,163.6	2,421.9	1,307.3
7. อสังหาริมทรัพย์	10,462.3	13,737.9	16,691.3	16,675.5	14,861.1	14,274.6
8. การสาธารณูปโภค	1,459.9	1,743.9	2,256.7	2,075.4	2,491.5	2,417.3
9. การบริการ	12,607.2	14,760.8	17,383.8	21,480.3	24,038.2	24,065.6
10. บริโภคส่วนบุคคล	33,914.5	44,544.2	54,675.0	60,602.4	51,717.7	44,431.4
รวม	157,689.3	188,825.3	227,524.5	253,544.7	248,533.6	219,781.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.8 เมื่อพิจารณายอดเงินสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือช่วงปี 2536 - 2541 ที่ให้กับการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆแล้วจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ยอดของสินเชื่อตั้งแต่ปี 2536 -2539 ที่ทางธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้นั้นจะปล่อยกู้เพื่อการพาณิชย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล การเกษตรและการอุตสาหกรรม และมีแนวโน้มการปล่อยสินเชื่อในกลุ่มดังกล่าวสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีอยู่สูง ทำให้ความต้องการในการใช้เงินเพื่อการลงทุน และการทำธุรกิจต่างๆมีมาก ส่งผลให้ยอดการขอสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์มีสูงมากขึ้น ประกอบกับสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลมีสูงมากขึ้น แสดงว่าอำนาจการซื้อของบุคคลมีแนวโน้มสูงตามด้วยทำให้การประกอบธุรกิจเพื่อการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมสูงมีมากขึ้นเช่นกัน แต่หลังปี 2540 เป็นต้นมา ยอดการปล่อยสินเชื่อเพื่อการบริโภค การเกษตร และการอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เพราะเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจกับประเทศไทยส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่างลดการปล่อยสินเชื่อประกอบกับธนาคารพาณิชย์ต้องสำรองเงินบางส่วนเพื่อการรักษาสภาพคล่อง และธนาคารพาณิชย์บางแห่งต้องทำการเพิ่มทุนเพื่อการเสริมสภาพคล่อง

ทำให้การปล่อยสินเชื่อให้กับภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ลดลง ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ก็ประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินเช่นเดียวกัน

ปัจจุบันถ้าพิจารณาเฉพาะจังหวัดในภาคเหนือตอนบนที่มีการขอสินเชื่อมากที่สุดได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปางดังแสดงตามตาราง 4.9–4.10

ตาราง 4.9 แสดงเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มากที่สุดใน 3 จังหวัดของภาคเหนือ

ณ มกราคม 2542

หน่วย : ล้านบาท

	ภาคเหนือตอนบน (ทั้งหมด)	เชียงใหม่	เชียงราย	ลำปาง
จำนวนสาขาธนาคาร	304	127	56	30
เบิกเกินบัญชี	53,997.9	25,573.1	8,798.2	5,221.2
ให้กู้และอื่นๆ	72,021.0	41,980.3	9,835.3	6,486.5
ตัวเงิน	10,440.5	6,073.4	2,196.7	467.1
รวม	136,459.4	73,626.8	20,830.2	12,174.8

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.9 เมื่อพิจารณาวงเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ของภาคเหนือตอนบน ณ มกราคม 2542 พบว่าจากยอดสินเชื่อทั้งหมด 136,459.4 ล้านบาท เป็นยอดเงินสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่มีสูงสุดคือ 73,626.8 ล้านบาท รองลงมาได้แก่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดลำปาง คือ 20,830.2 ล้านบาทและ 12,174.8 ล้านบาท ตามลำดับ และถ้าหากพิจารณาจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์แล้วก็จะพบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสาขามากที่สุดถึง 127 สาขา จากจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ในเขตภาคเหนือตอนบนทั้งหมดจำนวน 304 สาขา ทั้งนี้เพราะจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีการประกอบการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมมาก ดังนั้นยอดการขอสินเชื่อจึงมีอยู่สูง แต่อย่างไรก็ตามยอดสินเชื่อเพื่อการทำอุตสาหกรรมยังมีอยู่น้อยเมื่อเทียบกับสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์และการเกษตร ดังข้อมูลตามตาราง 4.10

ตาราง 4.10 แสดงเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แยกตามวัตถุประสงค์ ในจังหวัดเชียงใหม่
เชียงราย และลำปาง ณ มกราคม 2542

หน่วย : ล้านบาท

	ภาคเหนือตอนบน (ทั้งหมด)	เชียงใหม่	เชียงราย	ลำปาง
1. การเกษตร	6,730.1	3,445.9	1,142.1	206.1
2. การเหมืองแร่	796.0	292.3	75.1	135.3
3. การอุตสาหกรรม	16,729.1	8,290.6	2,735.7	2,173.6
4. การก่อสร้าง	9,631.1	5,347.4	1,287.2	813.6
5. การพาณิชย์	44,211.9	20,354.3	8,108.7	3,688.4
6. การเงินการธนาคาร	886.9	252.0	446.2	28.7
7. อสังหาริมทรัพย์	10,493.5	7,955.7	1,117.3	516.0
8. การสาธารณูปโภค	1,589.1	1,069.7	221.2	138.6
9. การบริการ	16,356.7	11,476.7	1,636.6	1,165.5
10. บริโภคส่วนบุคคล	29,065.4	15,142.2	4,060.1	3,609.1
รวม	136,489.8	73,626.8	20,830.1	12,474.8

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

จากตาราง 4.10 จะพบว่า จังหวัดเชียงใหม่มียอดการขอสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์มากที่สุดคือ 20,354.3 ล้านบาทจากยอดสินเชื่อในเขตภาคเหนือตอนบนทั้งหมด 136,489.8 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล การบริการ ส่วนสินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่เพียง 8,290.6 ล้านบาท จากยอดสินเชื่อทั้งหมด 73,626.8 ล้านบาท ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้วมีเพียงร้อยละ 11.26 เท่านั้น ซึ่งนับว่าสินเชื่อประเภทดังกล่าวยังมีอยู่ไม่มากนัก

แนวโน้มการให้สินเชื่อในอนาคตของธนาคารพาณิชย์แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม สรุปในภาพรวมจากธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)

ธนาคารทหารไทยได้กำหนดโครงการช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม นำไปเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อหมุนเวียนในกิจการ ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าแรงงานหรือเงินเดือน ค่าซ่อมแซมโรงงานหรืออุปกรณ์ ค่าเช่า ค่าขนส่ง ค่านายหน้า ค่าดอกเบี้ย ธนาคารได้กำหนดคุณสมบัติของลูกค้าไว้ว่าเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมผลิตสินค้าทุกประเภท รวมทั้งสินค้าหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในครัวเรือนต่าง ๆ โดยมีการพิจารณาจากสินทรัพย์ถาวรสุทธิถ้าเป็นนิติบุคคลที่ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 50 ล้านบาท อุตสาหกรรมขนาดกลางมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิเกิน 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา จะให้ลูกค้าจัดทำรายการสินทรัพย์ถาวรและคำนวณค่าเสื่อมราคา เพื่อทราบความถูกต้องของสินทรัพย์ วงเงินการให้สินเชื่อ ถ้าเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางจะกู้ได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ถาวรสุทธิ โดยจำนวนเงินจะเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย 60 % ของธนาคาร 40 % ถ้าเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม จะกู้ได้ไม่เกิน 25 ล้านบาท โดยที่ จำนวนเงินจะเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย 60 % ของธนาคาร 40 % อัตราดอกเบี้ยเก็บจากลูกค้าไม่เกิน MLR-1% โดยมีระยะเวลาวงเงินไม่เกิน 5 ปี

2. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้กำหนดแผนปรับปรุงการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ ธ.ก.ส. ให้มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่เด่นชัดในการทำธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อให้บุคลากรมีความสามารถและเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์โครงการการลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และทางธนาคารได้กำหนดเป้าหมายและแนวทางโดยการจัดตั้งส่วนงานในสำนักงานใหญ่เทียบเท่าระดับฝ่าย เพื่อกำหนดมาตรการในการให้สินเชื่อ การควบคุม กำกับดูแล และสนับสนุนแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 1 ฝ่าย อีกทั้งมีการ

พัฒนาบุคลากรในสำนักงานใหญ่ที่เกี่ยวข้องและบุคลากรในระดับสาขาทุกสาขา เพื่อให้มีความสามารถในการวิเคราะห์โครงการลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมทั้งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเงิน การบัญชี การตลาด และด้านการบริหารการจัดการ โดยเร่งฝึกอบรมกลุ่มบุคลากรเป้าหมายประมาณ 1,900 คน โดยจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนธันวาคม 2541 นอกจากนี้ทางธนาคารยังสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมรวมตัวเป็นองค์กรของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เช่นในรูปของชมรม กลุ่มประกอบการสหกรณ์ ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทั้งนี้ ในด้านการบริหารการผลิต การตลาด การเงินการลงทุน ทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรให้มีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

3. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ธนาคารกรุงเทพ ได้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยการวางแผนปล่อยเงินกู้แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SMEs ในปี 2542 นี้ในวงเงินสูงถึง 25,000 ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ย MLR-1% แต่หากลูกค้ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้สินเชื่อที่สูงกว่าที่ทางการให้การสนับสนุนทางธนาคารกรุงเทพก็มีแนวทางในการขยายสินเชื่อเพิ่มเติมอีกในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปกติของธนาคาร ทั้งนี้ตามเงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นอุตสาหกรรมที่เข้าข่ายเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ผู้ประกอบการสามารถกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าข่ายคือ อุตสาหกรรมการผลิตเกือบทุกประเภท ยกเว้นอุตสาหกรรมประเภทน้ำตาลและโรงสีข้าวที่รัฐบาลมีโครงการในการช่วยเหลืออยู่แล้ว โดยธนาคารจะอำนวยความสะดวกให้ในรูปแบบของการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินแก่ลูกค้าในโครงการ SMEs จากการสำรวจของธนาคารกรุงเทพพบว่า ในขณะนี้มีผู้ประกอบการจำนวนมากมีตลาดรองรับสินค้า แต่ว่าผู้ประกอบการดังกล่าวยังขาดเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการขยายกำลังการผลิต ดังนั้นโครงการ SMEs จะช่วยให้ลูกค้านำเงินไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เช่น การซื้อวัตถุดิบ การใช้เป็นค่าจ้างหรือเงินเดือน

4. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

ธนาคารไทยพาณิชย์ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการตั้งศูนย์ขายช่วงรับซื้อตั๋วเงิน โดยให้ฝ่ายปฏิบัติการสินเชื่อสำนักงานใหญ่ สาขาลำปาง

สาขาขอนแก่น และสาขาภาคใหญ่ เป็นศูนย์กลางช่วงตัวสัญญาใช้เงินกับธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานบางขุนพรหมหรือสาขาภาคเหนือ หรือสาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือสาขาภาคใต้ ส่วนการขออนุมัติเป็นผู้พึงเชื่อถือได้ เมื่อมีลูกค้ามาขอรับความอนุเคราะห์ให้ฝ่ายหรือสำนักพัฒนาธุรกิจ หรือสาขา ทำเรื่องขออนุมัติวงเงิน เมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว ก็จะทำหนังสือแจ้งแก่ศูนย์กลางช่วงรับซื้อ โดยระบุรายละเอียดชื่อของลูกค้าผู้ขออนุมัติ ชนิดของสินค้าที่ผลิต ที่ตั้งโรงงาน และวงเงินที่ต้องการขอรับความอนุเคราะห์ เพื่อให้ศูนย์จัดทำหนังสือขออนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการที่พึงเชื่อถือได้

5. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ธนาคารมีเป้าหมายที่จะดำเนินการช่วยเหลือธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจะดำเนินการทั่วประเทศทุกพื้นที่ที่มีหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ และมีหน่วยงานของธนาคารกรุงไทยเปิดบริการ กำหนดระยะเวลาดำเนินการตามโครงการ 2 ปี ตั้งแต่ปี 2542 -2543

กลุ่มเป้าหมายที่ให้ความช่วยเหลือประมาณ 2,675 ราย วงเงินในการช่วยเหลือประมาณ 10,000 ล้านบาท โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ภายใต้โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมชนบท ซึ่งดำเนินการโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 425 ราย วงเงิน 1,147.5 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ภายใต้โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และโครงการนักลงทุนใหม่ซึ่งดำเนินการโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 250 ราย วงเงิน 1,250 ล้านบาท กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการผลิต การจัดการเชิงธุรกิจ และการตลาด ภายใต้โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งดำเนินการโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน 500 ราย วงเงิน 100 ล้านบาท และกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีศักยภาพและประสงค์จะขยายการผลิตหรือลงทุนใหม่ในภูมิภาคและชนบท ซึ่งได้เข้ามาขอรับบริการข้อมูล และคำปรึกษาด้านการลงทุนจากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทั้ง 11 ศูนย์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หรือจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และ / หรือเข้ามาขออนุญาตจัดตั้งหรือขยายโรงงานจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจำนวน 1,500 ราย วงเงิน 7,500 ล้านบาท

6. ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

ธนาคารมีนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะกรณีที่ใช้วงเงินขายลดช่วงกับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยที่ลูกค้าจะได้รับสินเชื่อที่มีต้นทุนต่ำลง เนื่องจากธนาคารจะคิดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดได้ไม่เกิน MLR-1% หรือ MLR-2% ต่อปี แล้วแต่กรณี อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารคิดกับลูกค้าที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม 12.5 %

จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการธนาคารพาณิชย์ในเขตอำเภอสันกำแพงและอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 10 ราย สรุปผลในการให้สินเชื่อในภาพรวมได้ คือ ธนาคารพาณิชย์ที่ยังไม่ได้สนองตอบในโครงการให้ความช่วยเหลือแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยทุน จำกัด (มหาชน) พบว่าธนาคารพาณิชย์มีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนอย่างมาก สะท้อนปัญหาจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือด้านเงินทุนเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีสาเหตุที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ความยุ่งยากในขั้นตอนการขอสินเชื่อ การหาหลักทรัพย์ค้ำประกัน ระยะเวลาการอนุมัติสินเชื่อที่ล่าช้า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูง ต่างส่งผลต่อการดำเนินการของอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ยังคงมีข้อจำกัดเรื่องของเงินทุนอยู่สูง

นอกจากนี้ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงประเภทของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ บางส่วนยังไม่มีความพร้อมในเรื่องของการผลิต ทั้งนี้เพราะ การขาดเงินทุนสนับสนุน และเงินทุนที่ใช้ส่วนใหญ่จะมาจากส่วนตัวหรือยืมจากญาติพี่น้อง ซึ่งมีปริมาณไม่มากที่จะซื้ออุปกรณ์ช่วยเหลือในการผลิต เช่น เครื่องจักรในการผลิต หรือการสร้างอาคารเพื่อใช้ในการผลิต หรือใช้เป็นสถานประกอบการ ผู้ประกอบการบางส่วนยังคงมีปัญหาเรื่องของตลาดที่มารองรับกับสินค้า ซึ่งต้องจำหน่ายผ่านคนกลางหรือตัวแทนเป็นส่วนใหญ่ และตลาดของผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวก็ยังมีอยู่จำกัด หรือเป็นตลาดเฉพาะท้องถิ่น ดังนั้นผู้ประกอบการจึงมีปัญหาในการหาตลาดรองรับที่เป็นตลาดต่างประเทศ แม้ว่าจะมีหน่วยงานของทางราชการคอยให้การสนับสนุน เช่น กรมส่งเสริมการส่งออก สำนักงานส่งเสริมการลงทุน แต่การช่วยเหลือดังกล่าวก็ยังไม่เห็นผลเท่าที่ควร

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตท้องที่อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ยังมีลักษณะการดำเนินงานแบบครอบครัว ผู้จัดการธนาคารต่างแสดงความเห็นว่า มี

ปัญหาความเสี่ยงในเรื่องของการลงทุน ประกอบกับผู้ประกอบการเองยังไม่พร้อมที่จะพัฒนา
กิจการให้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมทำให้การดำเนินการภายในสถานประกอบการไม่ค่อยเป็นระบบ
เช่น ระบบการจัดทำบัญชีที่ไม่ได้มาตรฐาน ระบบการควบคุมสินค้าคงคลังที่ยังขาดประสิทธิภาพ
หรือระบบการจัดจำหน่าย และระบบการขนส่งยังไม่สามารถควบคุมได้ดี

ธนาคารพาณิชย์ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายความช่วยเหลือแก่
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน โดยที่ธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งจะมีโครงการให้ความ
ช่วยเหลือด้านเงินทุน เพื่อสนับสนุนการผลิตและการส่งออกรวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อ
เป็นค่าใช้จ่ายให้เกิดสภาพคล่อง นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ยังมีแนวโน้มที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลง พร้อมทั้งเพิ่มวงเงินกู้สำหรับลูกค้าแต่ละรายให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนมีการขอใช้บริการสินเชื่อเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการใช้บริการด้านสินเชื่อตามความเห็นของผู้จัดการ
ธนาคารพาณิชย์ต่อกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัด
เชียงใหม่ ประสบอยู่มีหลายประการ ที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาด้านการขาดสภาพคล่องทางการเงิน
ที่ผ่านมาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ต้อง
เผชิญกับปัญหาการขาดแคลนเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานและการขยายกิจการ เนื่องจากสาเหตุ
หลายที่สำคัญอยู่หลายประการ ได้แก่ การขาดหลักทรัพย์หรือมีหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ไม่เพียงพอที่
จะค้ำประกันสินเชื่อให้กับสถาบันการเงิน หรือการไม่ได้จัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็น
หลักฐานในการขอสินเชื่อ ขณะเดียวกันธนาคารพาณิชย์ก็ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะให้เงินกู้แก่ธุรกิจ
อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเท่าที่ควร แม้ว่าจะมีการกำหนดนโยบายจากทางธนาคาร
แห่งประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการขนาดเล็กหรือกิจการในครัวเรือนที่มีที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่น
ที่ห่างไกล เนื่องจากจำนวนเงินกู้มีไม่มาก และการประเมินโครงการต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง จึงทำให้
ธุรกิจอุตสาหกรรมในครัวเรือนบางส่วน ต้องหันไปกู้เงินนอกระบบซึ่งต้องเสียอัตราดอกเบี้ยใน
อัตราที่สูงมาก และส่งผลต่อต้นทุนการผลิตที่สูงตามเช่นกัน บางครั้งก่อให้เกิดปัญหาการเข้าครอบ
ครองทรัพย์สินของเจ้าหนี้ ทำให้ผู้ประกอบการต้องสูญเสียทรัพย์สินตนเองไป เนื่องจากอุปสรรค
ทางธุรกิจที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสถานะทางการเงินของกิจการตนเอง

ส่วนที่ 2 การเสนอข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำนวน 99 ตัวอย่าง

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลทั่วไป

ตาราง 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	35	35.4
หญิง	64	64.6
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.11 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นหญิงร้อยละ 64.60 และเป็นชายร้อยละ 35.40 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากเหตุผลที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่เป็นหญิง มีความละเอียดอ่อนในการทำงานด้านหัตถกรรม และเป็นงานที่ใช้ทักษะสูง และเหตุที่เพศชายมีส่วนน้อยก็เพราะว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่ทำในเขตอำเภอสันกำแพงนั้นส่วนมากเป็นงานหัตถกรรม ต้องการความประณีตในการทำงานสูง

ตาราง 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี.	3	3.0
20-29 ปี.	18	18.2
30-39 ปี.	37	37.4
40-49 ปี.	31	31.3
50-59 ปี.	8	8.1
ตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป	2	2.0
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.12 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คือเป็นร้อยละ 37.40 และอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 แสดงว่าอายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 50 ปี เหตุผลที่ผู้มีอายุอายุระหว่าง 30-39 ปี และอายุระหว่าง 40-49 ปีมีอยู่มาก เพราะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ทำงานมาหลายปี ดังนั้นช่วงอายุจึงสูงกว่า 30 ปีขึ้นไป ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีจำนวนน้อยเหตุผลก็คือ ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังอยู่ในช่วงกำลังศึกษาอยู่ และจะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 20-29 ปี มีอยู่มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี โดยอยู่ที่ร้อยละ 18.2 ทั้งนี้เพราะกำลังสำเร็จการศึกษาในระดับ ปวส. หรือปริญญาตรี และอยู่ช่วงเริ่มทำงานเพื่อหาประสบการณ์ ยังไม่ได้มาประกอบธุรกิจเอง

ตาราง 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	1	1.0
ประถมศึกษา	14	14.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	8	8.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	11.1
ปวช. หรือเทียบเท่า	13	13.1
ปวส. หรือเทียบเท่า	15	15.2
ปริญญาตรี	34	34.3
ปริญญาโท	3	3.0
สูงกว่าปริญญาโท	0	0.0
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.13 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คือเป็นร้อยละถึง 34.30 และแม้ว่าสัดส่วนระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีลักษณะกระจายตัวก็ตาม แต่ว่าระดับการศึกษาส่วนใหญ่แล้วจะสูงกว่าระดับ ปวช.ขึ้นไป แสดงว่าผู้ประกอบการมีระดับการศึกษาเพียงพอที่จะรับรู้ด้านการบริการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ และการยอมรับในนวัตกรรมด้านการผลิต การตลาดใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

ตาราง 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	29	29.3
แต่งงาน	65	65.7
หม้าย/ หย่าร้าง	5	5.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.14 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่มีสถานภาพการสมรสคือ แต่งงานแล้วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.70 ดังนั้นแนวโน้มของการประกอบธุรกิจแบบครอบครัวร่วมกันจึงมีอยู่สูง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบการ

ตาราง 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เสื้อผ้าและสิ่งทอ	17	11.6
ไม้แกะสลัก	9	6.2
เฟอร์นิเจอร์	12	8.2
เซรามิก	14	9.6
ของขวัญและของชำร่วย	20	13.7
อาหารและเครื่องดื่ม	5	3.4
สินค้าร่วม	14	9.6
กระดาษสา/ผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา	11	7.5
ของตกแต่งบ้าน	13	8.9
ของเด็กเล่น	1	0.7
เครื่องเงิน	8	5.5
เครื่องเงิน	4	2.7
อื่น ๆ	18	12.3
รวม	146*	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 ราย อาจมีการผลิตสินค้ามากกว่า 1 ประเภท

จากตาราง 4.15 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่จะดำเนินธุรกิจประเภทของขวัญของชำร่วยคิดเป็นร้อยละ 13.7 เสื้อผ้าและสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 11.6 และจะมีการดำเนินธุรกิจแบบกระจายตัวไปตามธุรกิจประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการประกอบธุรกิจในครัวเรือนนั้นจะประกอบธุรกิจตามที่ตนเองถนัดหรือตามที่ตนเองมีความชำนาญเฉพาะด้าน และจะลงทุนในอุตสาหกรรมที่เป็นงานหัตถกรรม เพราะมีข้อจำกัดด้านเงินลงทุน

ตาราง 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกิจการ

รายได้เฉลี่ยของกิจการ ต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000	47	47.5
50,001-100,000	20	20.2
100,001-150,000	7	7.1
150,001-200,000	10	10.1
มากกว่า 200,000	10	10.1
ไม่ระบุ	5	5.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.16 จะเห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 50,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 และรองลงมามีรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 50,001 - 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.2 ส่วนกิจการที่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 200,000 บาทนั้นมีเพียงร้อยละ 10.1 เท่านั้นเอง แสดงว่าอุตสาหกรรมในครัวเรือนมีรายได้ส่วนใหญ่เฉลี่ยต่อปีน้อยกว่า 600,000 บาท ที่เป็นเช่นนี้ เพราะด้วยข้อจำกัดทางด้านการตลาดที่ยังอยู่ในวงแคบ โดยมีตลาดเป้าหมายเฉพาะตลาดในท้องถิ่น เป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าบางกิจการจะมีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีในการผลิต การหาตลาด ทำให้รายได้โดยเฉลี่ยจึงมีอยู่ต่ำ

ตาราง 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามจำนวนคนงานของกิจการ

จำนวนคนงานในสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 คน	73	73.7
20-50 คน	17	17.2
51-75 คน	3	3.0
76-100 คน	0	0.0
ตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป	6	6.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.17 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนคนงานในโรงงานน้อยกว่า 20 คน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละถึง 73.7 แสดงว่าอุตสาหกรรมในครัวเรือนใช้แรงงานในการดำเนินการไม่มากนัก ส่วนมากจะใช้สถานประกอบการภายในบริเวณบ้านหรือบริเวณเนื้อที่ของตนเองในการผลิต โรงงานก็มีขนาดเล็กเพราะจำกัดด้วยเงินทุนในการดำเนินการ

ตาราง 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ในการประกอบการ

พื้นที่ในการประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ไร่	68	68.7
1 - 5 ไร่	27	27.3
6 - 10 ไร่	2	2.0
มากกว่า 10 ไร่ขึ้นไป	2	2.0
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.18 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ในการประกอบกิจการน้อยกว่า 1 ไร่ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละถึง 68.7 แสดงว่าผู้ประกอบการใช้พื้นที่ในการประกอบการน้อยซึ่งสอดคล้องกับขนาดของโรงงานที่เป็นโรงงานขนาดเล็ก และมีจำนวนคนงานที่ไม่มากนัก ประกอบกับกำลังการผลิตที่ไม่สูงมากนักจึงไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการดำเนินการมาก

ตาราง 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามความเป็นเจ้าของพื้นที่

ความเป็นเจ้าของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
เป็นของเจ้าของ	60	60.6
เช่า	24	24.2
เป็นของญาติ/พี่น้อง	11	11.1
อื่น ๆ	4	4.0
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.19 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ในการประกอบกิจการส่วนใหญ่เป็นของตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.6 และรองลงมาคือการเช่าพื้นที่ที่ใช้ในการประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 24.2 แสดงว่าต้นทุนคงที่ในการเช่าที่ดินมีน้อย เพราะพื้นที่ประกอบการส่วนใหญ่เป็นของตนเอง และผู้ประกอบการมักจะใช้เนื้อที่ของตนเองในการสร้างสถานประกอบการเพราะความสะดวกสบายในการทำงาน และเพื่อลดต้นทุนในการจัดหาสถานที่ในการประกอบการ อีกทั้งการจำกัดด้านเงินทุนในการใช้สถานประกอบการอื่น ๆ ด้วย

ตาราง 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน

จำนวนเงินทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100,000 บาท	45	45.5
100,001 – 500,000 บาท	26	26.3
500,001 - 1,000,000 บาท	19	19.2
มากกว่า 1,000,000 บาท	9	9.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.20 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ทุนในการจดทะเบียนน้อยกว่า 100,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 และรองลงมาคือทุนจดทะเบียนระหว่าง 100,001 - 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.3 ทั้งนี้ เพราะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในครัวเรือนจะใช้เงินทุนในการดำเนินการไม่สูงนัก

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการใช้บริการด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

ตาราง 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตาม ปัญหาที่ได้รับในการประกอบการเป็นอันดับแรก

ปัญหาที่ได้รับในการประกอบการเป็นอันดับ 1	จำนวน	ร้อยละ
เงินลงทุนไม่เพียงพอ	13	12.9
ค่าแรงงานสูงขึ้น	6	5.9
ขาดสภาพคล่องทางการเงิน	29	28.7
ยอดขายลดลง	13	12.9
ขาดแคลนแรงงานฝีมือ	6	5.9
การขาดตลาดในการจำหน่ายสินค้า	5	4.9
อื่น ๆ (เช่น ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต)	4	4.0
ไม่ระบุ	23	22.8
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.21 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินมากเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละถึง 38.2 และรองลงมาก็คือเงินลงทุนในการดำเนินงานไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 17.1 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้ประกอบการที่ประสบอยู่อย่างมากในการดำเนินการในปัจจุบัน คือ เงินทุนที่ไม่พอเพียงต่อการดำเนินงาน และอีกปัญหาที่พบก็คือการลดลงของยอดขาย อันสืบเนื่องมาจากศักยภาพทางการแข่งขันที่ลดลง อันเป็นผลมาจากการขาดเทคโนโลยีในการผลิตที่ทันสมัย การขาดการรับรู้ข่าวสารที่ทันสมัย และการขาดเงินสดในการพัฒนากิจการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตาราง 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามแหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนของเจ้าของ/เงินทุนส่วนตัว	59	41.5
ธนาคารพาณิชย์	67	47.2
ญาติ/พี่น้อง	9	6.3
บริษัทเงินทุน/บริษัทหลักทรัพย์	5	3.5
อื่น	2	1.4
รวม	142 *	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถาม 1 รายสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.22 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีสัดส่วนการใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์อยู่ค่อนข้างสูงกว่าการใช้เงินทุนจากเจ้าของ โดยที่การกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุนจากธนาคารพาณิชย์ มีถึงร้อยละ 47.2 และใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของอยู่ ร้อยละ 41.5 แสดงว่าความต้องการเงินจากแหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ในการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนยังคงมีอยู่สูง

ตาราง 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตาม
สัดส่วนของเงินกู้

สัดส่วนของเงินกู้	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนของเจ้าของ 0% กู้ยืม 100%	5	5.1
ส่วนของเจ้าของ 10% กู้ยืม 90%	4	4.0
ส่วนของเจ้าของ 20% กู้ยืม 80%	9	9.1
ส่วนของเจ้าของ 30% กู้ยืม 70%	7	7.1
ส่วนของเจ้าของ 40% กู้ยืม 60%	11	11.1
ส่วนของเจ้าของ 50% กู้ยืม 50%	13	13.1
ส่วนของเจ้าของ 60% กู้ยืม 40%	10	10.1
ส่วนของเจ้าของ 70% กู้ยืม 30%	3	3.0
ส่วนของเจ้าของ 80% กู้ยืม 20%	12	12.1
ส่วนของเจ้าของ 90% กู้ยืม 10%	2	2.0
ส่วนของเจ้าของ 100% กู้ยืม 0%	9	9.1
ไม่ระบุ	14	14.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.23 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขต
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีสัดส่วนการใช้เงินทุนจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์และ
การใช้เงินทุนจากเจ้าของเกือบเท่ากัน โดยที่สัดส่วนการกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุนจากธนาคารพาณิชย์
ต่อการใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของจะกระจายกันไปตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรมใน
ครัวเรือนในแต่ละประเภท

ตาราง 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามแหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์ที่ใช้บริการสินเชื่อมากเป็น 3 อันดับแรก

การขอสินเชื่อเพื่อการดำเนินธุรกิจ จากธนาคารพาณิชย์ (3 อันดับแรก)	จำนวน	ร้อยละ
ธนาคารกรุงเทพ	33	44.6
ธนาคารกสิกรไทย	29	39.2
ธนาคารกรุงไทย	12	16.2
อื่น ๆ	25	33.8
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.24 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ใช้เงินทุนจากการกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.6 และจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มากเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.2 และอันดับที่ 3 คือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) คิดเป็นร้อยละ 16.2

ตาราง 4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนจำแนกตามเหตุผลของการเลือกใช้บริการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์

เหตุผลในการเลือกแหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์	จำนวน	ร้อยละ
สะดวกเพราะอยู่ใกล้สถานประกอบการ	68	35.2
ดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำกว่า	13	6.7
ไม่มีความยุ่งยากในการใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน	16	8.3
มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนนั้นๆ เป็นการส่วนตัว	21	10.9
สะดวกสบายในการเข้ามาใช้บริการ	35	18.1
พนักงานมีความเป็นกันเอง	25	13.0
ขั้นตอนการขอสินเชื่อไม่ยุ่งยากซับซ้อน	15	7.8
เป็นธนาคารที่มีชื่อเสียงมานาน	32	16.6
เป็นธนาคารที่ได้รับการแนะนำจากบุคคลอื่น	8	4.1
เป็นธนาคารที่มีอุปกรณ์ทันสมัยในการให้บริการ	17	8.8
อื่นๆ	1	0.5
รวม	251*	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 ราย เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.25 จะเห็นว่า เหตุผล 3 ประการที่มีความสำคัญต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เลือกใช้บริการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ด้วยเหตุผลแห่งความสะดวกเพราะธนาคารอยู่ใกล้สถานประกอบการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 และความสะดวกสบายในการเข้ามาใช้บริการ คิดเป็นร้อยละ 18.1 และความมีชื่อเสียงของธนาคารคิดเป็นร้อยละ 16.6 แสดงว่า ผู้ประกอบการจะเลือกธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ใกล้สถานประกอบการมากที่สุด เพราะสามารถเข้าหาได้ง่าย รวมทั้งพิจารณาถึงการบริการและชื่อเสียงของธนาคารประกอบการตัดสินใจในการขอรับบริการด้านสินเชื่อ

ตาราง 4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตาม
ความคิดเห็นต่อบทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือน

บทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
มีบทบาทมากที่สุด	15	15.2
มีบทบาทมาก	33	33.3
มีบทบาทปานกลาง	31	31.3
มีบทบาทน้อย	6	6.1
มีบทบาทน้อยมาก	6	6.1
ไม่ระบุ	8	8.1
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.26 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสัน-
กำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นต่อบทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
ในครัวเรือนว่ามีบทบาทมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีบทบาทปานกลางคิดเป็นร้อยละ 31.3 ส่วน
ความคิดเห็นที่ว่าบทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนว่ามีบทบาท
มากที่สุดนั้นก็กลับมีเพียงร้อยละ 15.2 แต่ที่ผ่านมามาธนาคารพาณิชย์ยังคงมีบทบาทหรือมีส่วนช่วย
เหลือผู้ประกอบการอยู่น้อยมาก ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดเรื่องของขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
การให้สินเชื่อ

ตาราง 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตาม
วงเงินการขอสินเชื่อในแต่ละครั้ง

วงเงินการขอสินเชื่อในแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000	23	23.2
100,000-500,000	25	25.3
500,001-1,000,000	17	17.2
1,000,001-5,000,000	13	13.1
มากกว่า 5,000,000	5	5.1
ไม่ระบุ	16	16.2
รวม	99	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.27 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขต
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จะขอสินเชื่อแต่ละครั้งในวงเงิน 100,000 – 500,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมามีการวงเงินสินเชื่อแต่ละครั้งต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ
23.2 แสดงว่า แม้ว่าผู้ประกอบการจะมีความต้องการเงินทุนที่ใช้ในการประกอบการสูงก็ตาม แต่วง
เงินในการขอกู้แต่ละครั้งไม่สูงมากนัก ทั้งนี้ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่าข้อจำกัดเรื่องของหลักทรัพย์ใน
การค้ำประกัน และกฎระเบียบในการปล่อยวงเงินสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แล้ว ยังไม่เอื้ออำนวย
ต่อผู้ประกอบการเท่าที่ควร

ตาราง 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตาม ปัญหาจากการใช้บริการสินเชื่อ

ปัญหาที่มักพบเมื่อใช้บริการ จากธนาคารพาณิชย์	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงเกินไป	56	48.7	1
มีความยุ่งยากในการหาหลักทรัพย์ค้ำประกัน	41	35.7	2
ได้รับการอนุมัติสินเชื่อล่าช้า	35	30.4	3
ขั้นตอนการขอสินเชื่อที่ยุ่งยาก	31	27.0	4
การบริการล่าช้า	18	15.7	5
ไม่เข้าใจในระเบียบการขอสินเชื่อ	6	5.2	6
อื่นๆ	3	2.6	7
รวม	115*	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถาม 1 รายสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.28 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นต่อบทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนว่ามีบทบาทมากคิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีบทบาทปานกลางคิดเป็นร้อยละ 31.3 ส่วนความคิดเห็นที่ว่าบทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือนว่ามีบทบาทมากที่สุดนั้นกลับมีเพียงร้อยละ 15.2 แต่ที่ผ่านมารธนาคารพาณิชย์ยังคงมีบทบาทหรือมีส่วนช่วยเหลือผู้ประกอบการอยู่น้อยมาก ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดเรื่องของขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการให้สินเชื่อ

ตาราง 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามความต้องการให้ธนาคารพาณิชย์อำนวยความสะดวกในการให้สินเชื่อ

ความต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ อำนวยความสะดวกในการให้สินเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้	77	32.9
ลดระยะเวลาการพิจารณาสินเชื่อ	31	13.2
ขยายเวลาการชำระคืนเงินกู้	53	22.6
มีการบริการสินเชื่อถึงสถานประกอบการ	26	11.1
มีการลดจำนวนหลักทรัพย์ค้ำประกัน	35	15.0
มีการจัดอบรม/สัมมนาการขอบริการสินเชื่อ	9	3.8
อื่นๆ	3	1.3
รวม	234*	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถาม 1 รายสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.29 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.9 และการขยายเวลาการชำระคืนเงินกู้เป็นอันดับที่สอง คิดเป็นร้อยละ 22.6 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า อัตราเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันอยู่ในอัตราที่สูง และการผ่อนชำระคืนเงินกู้นั้นมีช่วงเวลาที่สั้น และผู้ประกอบการเห็นว่าการขยายเวลาการชำระคืนนั้น ทำให้ธุรกิจสามารถนำเงินที่ได้จากการกู้ยืมจากธนาคารมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตและใช้ในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเท่าที่ผ่านมานั้น การขอเงินกู้ในระยะสั้นของผู้ประกอบการบางส่วน ยังมีการนำเงินกู้ระยะสั้นมาใช้ในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เช่นการซื้อเครื่องจักร การสร้างอาคารโรงงาน ดังนั้น พอถึงกำหนดการชำระคืนจึงทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนไม่สามารถชำระคืนได้ตามกำหนด

ตาราง 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน จำแนกตามความต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ปรับปรุงการดำเนินงาน

ความต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ปรับปรุงการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
ความสะดวกในการบริการ	38	17.2
มีการเข้าพบลูกค้าตามสถานประกอบการมากขึ้น	24	10.9
พนักงานควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	25	11.3
ความรวดเร็วในการขอสินเชื่อ	42	19.0
ขั้นตอนการขอสินเชื่อควรลดลง	40	18.1
พิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้รวดเร็ว	45	20.4
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	7	3.2
รวม	221 *	100.0

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ : * หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถาม 1 รายสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4.30 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้รวดเร็วมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.4 และต้องการความรวดเร็วในการขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 19 และต้องการให้มีการลดขั้นตอนการขอสินเชื่อลง คิดเป็นร้อยละ 18.1 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นขั้นตอนปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ยังมีความล่าช้าอยู่

การประเมินผลจากผู้ตอบแบบสอบถามต่อการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ จะแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยน้อย	3
เห็นด้วยน้อยที่สุด	2
ไม่เห็นด้วย	1

ตาราง 4.31 แสดงลักษณะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ กับเกณฑ์ประเมินจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 99 ราย

ลักษณะการดำเนินงาน	คะแนนเต็ม 495 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน
1. ช่วยเหลือด้านสินเชื่อดี	354	3.58	เห็นด้วยมาก
2. เป็นแหล่งเงินกู้ที่ดี	365	3.69	เห็นด้วยมาก
3. การบริการที่ทันสมัย	371	3.75	เห็นด้วยมาก
4. พนักงานเป็นกันเอง	348	3.52	เห็นด้วยมาก
5. มีการเชื่อมลูกค้าบ่อย	295	2.98	เห็นด้วย
6. ธนาคารควรขยายเวลาการดำเนินการ	332	3.35	เห็นด้วย
7. มีการแนะนำความรู้ด้านสินเชื่ออยู่เสมอ	323	3.26	เห็นด้วย
8. มีความมั่นคงเชื่อถือได้	372	3.76	เห็นด้วยมาก
9. ธนาคารมีบทบาทต่อการพัฒนา อุตสาหกรรม	366	3.70	เห็นด้วยมาก

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

จากตาราง 4.31 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ยังเห็นว่าธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งช่วยเหลือด้านเงินกู้ที่ดี และมีการบริการที่ทันสมัย มีความมั่นคงและมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

การใช้ Chi-Square ในการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์

ตาราง 4.32 ลักษณะของรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของกิจการ และวงเงินในการขอสินเชื่อโดยเฉลี่ย (บาท)

วงเงินขอสินเชื่อ	ต่ำกว่า 100,000	100,000-500,000	500,000 ขึ้นไป	รวม
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน				
น้อยกว่า 50,000	13	15	9	37
50,001-100,000	5	5	8	18
100,000 ขึ้นไป	5	5	18	28
รวม	23	25	35	83**

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ ไม่ระบุ 16 ราย $df = 4$ $p\text{-value} = 0.032^*$

Chi-square = 10.546*

* = มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** = เพราะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ (Missing)

จากตาราง 4.32 พบว่าค่า Chi-square ที่คำนวณได้ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่า ระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนและวงเงินการขอสินเชื่อโดยเฉลี่ย ไม่เป็นอิสระต่อกัน แสดงว่าระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนและวงเงินการขอสินเชื่อมีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 4.33 ลักษณะของรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของกิจการ และสัดส่วนในการใช้เงินลงทุนในการดำเนินกิจการ (บาท)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สัดส่วนเงินลงทุน	น้อยกว่า 50,000	50,001- 100,000	100,000 ขึ้นไป	รวม
เจ้าของต่ำกว่า 39% กู้ยืมมากกว่า 60%	13	15	9	37
เจ้าของ 40-69% กู้ยืม 59-40%	5	5	8	18
เจ้าของ 70-100% กู้ยืม 39-0%	5	5	18	28
รวม	23	25	35	83**

ที่มา: จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ ไม่ระบุ 14 ราย $df = 4$ $p\text{-value} = 0.225^{ns}$

Chi-square = 5.676

ns = ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** = ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ (Missing)

จากตาราง 4.33 พบว่า ค่า Chi-square ที่คำนวณได้ ไม่ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่า ระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนและสัดส่วนการใช้เงินลงทุนของกิจการเป็นอิสระต่อกัน แสดงว่าระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนและสัดส่วนการใช้เงินลงทุนของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 4.34 ลักษณะของจำนวนเงินลงทุนจดทะเบียนและรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของกิจการ (บาท)

เงินลงทุนจดทะเบียน รายได้ของกิจการ	น้อยกว่า 100,000	100,001- 500,000	500,001- 1,000,000	1,000,000 ขึ้นไป	รวม
น้อยกว่า 50,000	34	10	2	1	47
50,001-100,000	3	7	8	2	20
100,000 ขึ้นไป	8	9	9	6	32
รวม	45	26	19	9	99

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ Chi-square = 32.684* df=6

p-value = 0.00*

* = มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.34 พบว่าค่า Chi-square ที่คำนวณได้ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐานหมายความว่ารระดับจำนวนเงินลงทุนและระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนไม่เป็นอิสระต่อกัน แสดงว่าระดับจำนวนเงินลงทุนและระดับรายได้ของกิจการต่อเดือนมีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 4.35 ลักษณะของสัดส่วนในการใช้เงินลงทุนในการดำเนินกิจการและวงเงินการขอสินเชื่อ

สัดส่วนเงินทุน รายได้ของกิจการ	เจ้าของต่ำกว่า 39% กู้ยืมมากกว่า 60%	เจ้าของ 40-69% กู้ยืม 59-40%	เจ้าของ 70-100% กู้ยืม 39-0%	รวม
ต่ำกว่า 100,000	7	6	10	23
100,000 – 500,000	9	11	4	24
500,001 – 1,000,000	4	7	5	16
1,000,001 - 5,000,000	2	7	3	12
มากกว่า 5,000,000	2	3	0	5
รวม	24	34	22	80*

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ ไม่ระบุ 19 ราย $df = 8$ $p\text{-value} = 0.368^{ns}$

Chi-square = 8.701

ns = ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* = ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ (Missing)

จากตาราง 4.35 พบว่าค่า Chi-square ที่คำนวณได้ ไม่ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่าระดับสัดส่วนการใช้เงินลงทุนของกิจการ และวงเงินการขอสินเชื่อเป็นอิสระต่อกัน แสดงว่าระดับสัดส่วนการใช้เงินลงทุนของกิจการ และวงเงินการขอสินเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 4.36 ลักษณะของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนและวงเงินการขอสินเชื่อของกิจการ

เงินทุนจดทะเบียน วงเงินขอสินเชื่อ	น้อยกว่า 100,000	100,001- 500,000	500,001- 1,000,000	มากกว่า 1,000,000	รวม
ต่ำกว่า 100,000	13	5	5	-	23
100,000 – 500,000	12	10	2	1	25
500,001 - 1,000,000	6	5	6	-	17
1,000,001 - 5,000,000	4	2	3	4	13
มากกว่า 5,000,000	1	1	-	3	5
รวม	36	23	16	8	83**

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ ไม่ระบุ 16 ราย $df = 12$ $p\text{-value} = 0.00^*$

Chi-square = 33.803*

* = มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** = ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ (Missing)

จากตาราง 4.36 พบว่าค่า Chi-square ที่คำนวณได้ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐาน
หมายความว่าจำนวนเงินทุนจดทะเบียนและวงเงินการขอสินเชื่อของกิจการไม่เป็นอิสระต่อกัน
แสดงว่าจำนวนเงินทุนจดทะเบียนและวงเงินการขอสินเชื่อของกิจการมีความสัมพันธ์กันที่ระดับ
ความเชื่อมั่น 95%

ตาราง 4.37 ลักษณะของสัดส่วนในการใช้เงินลงทุนในการดำเนินกิจการ และจำนวนเงินทุนจดทะเบียน

สัดส่วนเงินทุน ทุนจดทะเบียน	เจ้าของต่ำกว่า 39% กู้ยืมมาก กว่า 60%	เจ้าของ40-69% กู้ยืม 59-40%	เจ้าของ70-100% กู้ยืม 39-0%	รวม
น้อยกว่า 100,000	11	10	14	35
100,001-500,000	7	10	7	24
500,001-1,000,000	7	7	3	17
มากกว่า 1,000,000	-	7	1	8
รวม	25	34	25	84*

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2542 จำนวน 99 ราย

หมายเหตุ ไม่ระบุ 15 ราย $df = 6$ $p\text{-value} = 0.07^{ns}$

Chi-square = 11.642^{ns}

ns = ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* = ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งตอบแบบสอบถามไม่ครบทุกข้อ (Missing)

จากตาราง 4.37 พบว่าค่า Chi-square ที่คำนวณได้ ไม่ตกอยู่ในเขตปฏิเสธสมมติฐานหมายความว่าระดับสัดส่วนในการใช้เงินลงทุนและจำนวนเงินทุนจดทะเบียนเป็นอิสระต่อกัน แสดงว่าระดับสัดส่วนการใช้เงินลงทุนของกิจการ และวงเงินการขอสินเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %